

2014 Sølvbryllupstur til Ischgl.

☺ ☺ Ischgl det er vores sted. ☺ ☺

Nu er efterårsturen vel overstået, og nu begynder vi at glæde os til vores næste større tur, nemlig skiferien i Ischgl i uge 5. Denne gang er det mere end bare en skiferie, for Karin og jeg har næsten hver gang, vi har været på skiferie fejret vores bryllupsdag. Og hvem skulle tro det, men på denne ferie bliver det altså bryllupsdag nummer 25. ☺

Vi havde faktisk talt med ungerne om, at vi i stedet for at fejre sølvbryllup, ville invitere dem alle med på skiferie, men deres karriere og familieliv har første prioritet – Heldigvis.

- Kasper og Marilena er i gang med deres uddannelse – Kasper på politiskolen og Marilena på universitetet.

- Jeanne og Morten har skænket os vores første barnebarn, og da han endnu er for lille, må de blive hjemme og sikre ham en god start på livet.

- Per har et godt job, og stiller sig solidarisk med de andre, så han tager på ferie med nogle kammerater.

Tja, sådan kan det gå, men vi har det heldigvis så ukompliceret med hinanden, at så finder vi bare på noget andet, hvor vi kan være sammen, så I andre bliver snydt for festen, med mindre I kommer til Ischgl, for at fejre det med os. Vi inviterer selvfølgelig på middag, som om vi holdt det derhjemme, men giver også lidt til Afterski. Foreløbig har vores venner Else & Erik fra Karlslunde, som vi lærte at kende på en skiferie i [Ischgl](#), sagt at de kommer. Susanne & Erik håber vi også får det til at passe ind i deres planer. Måske også Johanna & Jürgen fra Tyskland. Det vil glæde os meget, hvis andre også kigger forbi, men vi sætter selvfølgelig ikke forhåbningerne særlig højt. At der er plads til os på Apart Salner, har vi sikret os, da vi allerede bestilte vores favorit lejlighed "Fimba", da vi var der på skiferie i januar 2013. Nu her 3 måneder før vi skal af sted, mangler vi bare at få trænet, inden vi er klar, og selvfølgelig at få pakket og komme frem til Ischgl. Turen skal, som den plejer, foregå i egen bil, og vejen kender vi efterhånden "i søvne" efter at have besøgt Ischgl mere end 15 gange.

"Tiden går og vi får ingen øl drukket".

Tja, nu er vi fremme ved ugen lige inden jul, og vi begynder at tænke på, at vi skal huske "dit og dat", og tjekke, at alt udstyr er i orden og klar. Træningen er så småt i gang, og vi håber at komme i form, så vi kan klare en uges skiløb. Vi har lige fået julekort fra Else & Erik fra Karlslunde, og de melder at alt klart, og at de glæder sig som os, til vi mødes i Ischgl. Jeg har også fået bestilt den gave, Karin skal have på vores sølvbryllupsdag, tirsdag den 28. januar 2014. En rejse til [Madeira](#) i uge 15. Jeg glæder mig til, at overraske hende, og høre hendes betænkeligheder ved, om hun kan få ferie. Det er dog allerede aftalt med hendes chef i Jobcentret. Jeg lægger E-mailen ved gaven, så hun ikke bliver bekymret for, om hun kan få fri de to dage op til påsken, hvor hun ellers regnede med at skulle på arbejde.

Nu skal vi lige have julen overstået, og efter fridagene er der kun 3 uger, til vi skal af sted på skiferien – Jeg kan næsten ikke vente, ikke på julen, men på skiferien ☺

Køreturen til Ischgl

Ischgl 21. januar 2014, kl. 15.30

Jul og nytår er godt overstået, og vi har været på arbejde i små 3 uger, så lige nu, her et par dage før vi kører af sted, er stort set alt på plads. Vi har fundet det meste frem og er klar til at pakke fredag, hvor vi begge holder fri. Selv beskrivelsen af turen er jeg så småt begyndt på.

Endelig kom torsdagen, og selv om vi arbejdede hurtigt, så kom fyraften ikke før den plejer på en torsdag, nemlig kl. 17.00. 5 minutter før fyraften havde vi fået sat "Ikke til stede assistenten" på vores arbejdscomputer til at fortælle, at vi først er tilbage tirsdag, den 4. februar 2014, og sat en label på kontoret, så rengøringen ikke behøver komme hver dag. Så var det ud af døren og ned til bilen. Jeg havde bestilt 2 stjerneski, så vi kørte lige omkring "Byens smørrebrød", inden vi forlod Sønderborg for at køre hjem og holde ferie. – Rigtigt lækkert stykke, ikke med bart – Det må vente til senere ☺

fredag, den 24. januar 2014:

Fredag sov vi længere, end vi plejer, men det er svært at sove på forskud. En middagssøvn i lænestolen blev det også til, men det var nærmest "powernapping". Hele dagen gik med at pakke alt, vi skulle have med i kufferter, støvletasker og bæreposer. Hen ad eftermiddagen stod alt flot linet op på gulvet i entreen, og vi kunne begynde at få det læsset på bilen, hvor vi havde lagt den ene side af bagsædet med, så vores ski kunne ligge bagi. Der blev også plads til alle de andre ting, ja selv vores dyner og hovedpuder, tog vi med, så vi kunne bruge dem, når vi tog et hvil på et Raststätte på vejen gennem Tyskland. Ved 17-tiden fik vi lidt let aftensmad, som bestod af 2 stykker ristet brød med "Seefood - Alt godt fra havet", med et par glas vand til. Da vi havde slået mave, var vi klar. Døren blev låst og rusket et par gange, og så var vi klar til at køre ud i mørket. Det var nemlig blevet mørkt her kl. 17.50 hvor vi forlod Nordborg "på nye eventyr". ☺

Kursen blev sat mod Fleggaard for, at købe lidt rødvin og lakrids (både flydende og i fast form). Vi måtte lige omkring Scandinavian Park for at hente Sort Gajol (flydende lakrids). Så var vi klar til at sætte næsen mod syd, og kl. 20.55 krydsede vi lakridsgrænsen. – Elben. Man kan nemlig ikke få god lakrids syd for Elben. Vi havde sat fartpiloten til at køre 110 km/t for vi havde god tid. Vi skulle bare nå morgenmaden i Ischgl senest kl. 10.00. Vi nåede Hildesheimer Börde, kl. 22.45. og "Flammen" var tørstig – Det er den hver gang vi kommer forbi – så den fik slukket tørsten, og så kunne vi selvfølgelig også lige "nuppe" en kop kaffe, inden vi kørte videre. "Flammen" var nu blevet frisk, så selv om vi andre begyndte at være lidt trætte, gik det bare derud af, og ved Lonetal, som ligger "langt" syd for Würzburg, var "Flammen" igen blevet tørstig. Klokken var blevet 03.50 og vi var blevet lidt trætte, så vi fandt en plads at holde på, og dynerne blev fundet frem. Selv om der gik det meste af en par timer, var det ikke den bedste søvn vi fik – Jeg tror det var "Flammen" der ikke ville lade os sove – Først synes den vi skulle have lys i instrumentbordet en halv times tid, og hver gang vi vendte os, sørgede den for at gearstangen, håndbremsen eller rattet var i vejen for at ligge / sidde godt. Klokken 05.48 fik den sin vilje og den spandt som en velfornøjet kat, de sidste ca. 300 km mod Ischgl.

Gondol med Ischgl symbol

lørdag, den 25. januar 2014:

Kl. 09.07 var vi fremme ved "Apart Salner", hvor vi parkerede bilen foran huset. Vi blev modtaget af Daniela med en flot velkomst med et ordentligt klem. Vi aftalte, at vi gik over til nabohuset – [Hotel Castel](#) - hvor vi fik morgenbuffet. Efter morgenmaden modtog Daniela os, og lavede vores VIP-Karte, så vi kunne få liftkortet. Hun udleverede os nøglen til en box i skidepotet under liften, så vi kunne få købt liftkort og sat vores ski og støvler i depotet. Da det var ordnet, gik vi en tur rundt i Ischgl, for at se hvad restauranterne havde på menuen, så vi kunne vælge det rette sted til vores aftensmad på sølvbryllupsdagen. Da vi var tilbage ved [Apart Salner](#), havde Daniela lejligheden klar til os, og vi kunne få bilen tømt for alle vore "pakkenelliker". Da vi lige havde sundet

Glühwein og "Kaiserwetter"

os og fået en lille forfriskning, tog vi skitøjet og begav os op for at stå på ski. Da vi var oppe på skiterrænet, startede vi i det små med nogle ture på opvarmningsbakken. Det kunne ikke gå galt, sneen var perfekt, og da det var "Kaiserwetter" kørte det "bare derud af". Vi kunne næsten ikke stoppe, men en enkelt Glühwein til de ømme ben og en Gullashsuppe til maven måtte der dog til, inden vi tog den sidste tur op på bjerget for at køre helt ned til byen. Sikket vejr, sikke ben – Det blev en rigtig god oplevelse, og nu glæder vi os til Else og Erik kommer i morgen, så vi kan stå på ski sammen. Vel hjemme i lejlighed fik vi lidt

afterski (øl og et par gajol), og da vi havde fået Gullashsuppen så sent, måtte den "agere" aftensmad, for vi havde ikke energi til at spise mere i dag. Lidt aftenhygge, med et glas vin eller to, var der lige tid til, inden det var tidlig sengetid, for de "gamle fra H. C. Ørsteds Vej". Vi glæder os til rigtig meget til resten af ugen ☺

søndag, den 26. januar 2014:

Vi havde sat mobilen til at vække os kl. 07.50. Det havde sneet om natten, så det første jeg skulle var, at gå ud på balkonen i bare tæer – forfriskende. Det sneede stadig, så vi havde ikke så travlt med at blive færdige, men efter Bimmelim og Bummelum fik vi morgenmad, som bestod af havregryn og cornflakes med mælk på. Vi fik en lille en til og en sort gajol, så efterhånden var vi klar til dagens strabadser. Det sneede stadig da vi gik kl. 08.35. for at komme op til Fimba liften, hvor vores ski og støvler stod i depotet. Efter vi havde fået skistavene fyldt op med "snaps" og skistøvler på, gik vi ind i gondolliften for at køre op til Idalp, hvor vi stod af liften kl. 09.25. Vi havde ikke aftalt noget specielt med Else og Erik, så det var "same procedure as usual", nemlig at vi mødes på øvebakken. Straks vi kom ud af liften, opdagede vi at liften på øvebakken ikke kørte, så hvad gør vi så? Vi gik hen mod liften, og så kunne vi se Erik stod lige ved liften og Else ved skistativerne. Efter at have hilst hjerteligt på hinanden, var vi klar til lidt seriøst skiløb. Vi startede med at tage en anden lift op til den lille "øvebakke", så vi lige kunne få skiløbet i benene igen. Efter en enkelt tur på pisten var vi klar til større udfordringer, og begav os videre på nogen af de godt 200 km pister, som skiområdet i Ischgl-Samnaun råder over. Det var dog kun et mindre antal, som var åbne idet der flere steder var kommet mere end 20 cm nysne. Da vi havde kørt nogle ture, var det tid til "Kurvenwasser", så vi kørte ind på Paznauner Thaya for at få en Glühwein. Da vi sad og fik glühweinen, kom der en "ældre herre" forbi, og jeg sagde: "Hej Keld det er kun til skilærere". Keld har jeg spillet fodbold med en gang imellem 1980 og 1985. Nå, vi fik drukket vores glühwein, og var igen klar til at køre noget seriøst skiløb. Da klokken var blevet godt 12.30, var det tid til at dreje ind på Alpenhaus, for at få lidt frokost og hvile de lidt ømme ben. Efter en Gullashsuppe, en øl og lidt afslapning, kunne vi igen spænde "brædderne" på og nyde, at snevejret var holdt op og solen nu begyndte at skinne gennem skyerne. Efter ½ time havde solen næsten brændt skyerne helt væk, og vi fik kørt en masse skiløb under en efterhånden helt skyfri himmel. Klokken 16.00 var det blevet tid til at få oprettet lidt af væskebalancen, så vi fik en dejlig varm kop chokolade, som vi berigede med en sjat Cognac fra Eriks lommelærke. Da Chokoladen var drukket tog pigerne liften ned, mens Erik og jeg tog pisten ned til byen.

Afterski ved Elizabeth

Efter vi havde nydt vores afterski, gik Karin og jeg op på "La Nona" for at bestille plads til vores "sølvbryllupsmiddag", inden vi gik hjem til Apart Salner. Vi var lige omkring Spar for at købe lidt mælk og chips. Vel hjemme kunne vi gå i bad og klæde os om for at gå på [Eggerstüberl](#), hvor vi fik Grillteller til aftensmad. Efter at have hygget os sammen med Else og Erik var vi hjemme kl. 21.40, og jeg kunne få skrevet

mandag, den 27. januar 2014:

dagens beretning. Karin havde fået hovedpine, så jeg kunne skrive i fred og ro, mens jeg nød det sidste af en flaske rødvin, som vi var begyndt på, da vi var hjemme for at få et bad til aften. Nu er det vist tid til, at jeg også går i seng, så jeg kan være klar til en god skidag i morgen – godnat.

Efter en god nats søvn var vi vågne 5 minutter før mobilen vækkede os, så vi var klar til at slå den fra, inden larmen blev for høj. Efter lige at have gasset os, stod vi op og gennemgik hele ritualer med toiletbesøg, morgenmad og at tage skitøjet på. Klokken 08.30 havde vi fået tøj på, og var klar til at begive os op til liften. Det havde sneet lidt i løbet af natten, og det sneede stadig, mens vi gik op til liften. Da vi gik forbi [Golfais](#), hvor Else og Erik bor, kom Else lige ud på altanen, og vi kunne råbe godmorgen til hinanden. Snart var vi oppe ved skidepotet, og kunne tage skistøvlerne på og tage skiene med i elevatoren op i liften. Ca. 40 minutter efter vi var gået hjemmefra, var vi oppe på Idalp og kunne spænde skiene på. Det sneede stadig, da vi tog med liften op på øvebakken til dagens første tur. Halvvejs nede mødte vi Else og Erik, der havde haft travlt, efter Else så os gå op til liften. Efter et par ture, hvor vi ikke rigtig kunne se konturerne i sneen

Udsigt mod Pardatschgrat

begyndte det at lysne, så vi blev enige om at tage Idjoch-Bahn for at køre over på den Schweitziske side, Alp Trida. På vej op med liften blev det igen tættere og det sneede mere. Det blev en kamp at køre, i snevejr, ned ad pisten til Alp Trida, hvor det ikke er så gode til at præparere som i Ischgl. Bulerne under sneen trak virkelig "tænder ud", så benene var lidt kvæstede da vi kom ned til restauranten ved Alp Trida. Nu var det tid til Kurvenwasser, og vi hyggede os indenfor, mens det stadig sneede. Da vi kunne se, at det nok ikke lige stoppede med at sne i Alp Trida, blev vi enige om at tage tilbage til Ischgl, for måske var vejret bedre på en anden side af bjergene. Vejret under nedtu-

ren på den Østriske side, var det samme, men pisterne dog noget bedre. Vi kørte nogle ture i området, og ca. 12.45 drejede vi ind på Höllboden for at få frokost. Det sneede stadig og vi hyggede os indenfor, lidt længere end vi plejer, da vi havde lidt ømme ben, af at kæmpe med sneen. Vi tog et par ture mere inden pigerne kl. 14.30 tog liften ned til byen, og Erik og jeg tog pisten. Det tog ca. lige lang tid, for jeg mødte Karin, da hun kom ud af liften, og vi kunne sammen tage elevatoren ned, for at stille ski og støvler i depotet. Vi havde aftalt med Else og Erik, at vi mødtes udenfor deres hotel, inden vi gik til afterski på Niki's Stadl Efter et par øl og en Williams var det tid til at gå hjem for at slappe af, gå i bad og gøre klar til at gå op i byen for at spise aftensmad. Vi mødtes kl. 19.30 for at gå på [Salner](#), hvor vi fik Tiroler Gröstel / Gordon Bleu til aftensmad. Efter at have hygget os var vi hjemme kl. 21.40, hvor vi hyggede os lidt, inden vi gik i seng for at være friske til i morgen, som jo er en speciel dag for Karin og jeg.

tirsdag, den 28. januar 2014 (Sølvbryllupsdagen):

Vi havde sat mobilen til kl. 07.50, men vi blev liggende lidt. Karin skulle lige lattes, inden hun gik ind til gavebordet, som vi havde indrettet i aftes. Hun tog en stor kuvert med tilbage i sengen. Først her opdagede hun, at der stod: "Til Sølvbruden fra Sølvgommen". Spændt lukkede hun kuverten op, og fandt her en billet for 2 til Madeira i uge 15. Jeg håber hun inviterer mig med. I kuverten lå også en mail fra Jobcenterchefen, som havde givet tilsagn til, at hun kunne holde 2 ekstra fridage i ugen op til påske. Jeg havde sikret mig, at hun kunne få fri de 2 ekstra dage, idet det var en forudsætning for, at rejse til Madeira. Jeg havde også aftalt med Kasper, at vi besøgte ham i weekenden, og at han kører os til lufthavnen om mandagen, inden han skal på politiskolen. Nu var det tid til, at lukke de andre gaver op. Det var fine gaver, som vi blev rigtig glade for. Efter morgenritualet nød vi morgenmaden. Per og Jeanne ringede for at ønske os tillykke. Kasper ringede om eftermiddagen, idet han ikke kunne ringe midt i undervisningen. Klokken nærmede sig 09.20 og vi gjorde klar til at komme af sted. Da vi kom op i skidepotet ca. 10 min senere, blev vi mødt af en festligt pyntet dør til vores skiboks. Else og Erik havde været der og klæbet et sølvhjerter, med flag, 25 år og et hjerte med vore navne, på døren. Meget rørende. Da vi havde fået skistøvlerne på og skiene med, var vi klar til at tage liften op til skiterrænet. Vi tog liften til øvebakken ca. kl. 10.00, som aftalt og på vejen op så vi Else & Erik på pisten. De havde også set os, så de ventede på os, og vi kunne tage næste tur op sammen. Da vi kom op på bakken stod solen ned fra en skyfri himmel, og vi blev ledt hen til en bænk, som de børstede ren for sne, inden de bad (befalede) os om at sætte os. Nu vendte de ryggen til os, mens de havde et eller andet for. Det så vi da de vendte sig om mod os, for nu havde de lavet en sølvkrans med flag og 25 år, som de fæstede på vore skihjelme. Så trak de nogle glas og en flaske champagne op af tasken, så vi kunne skåle, og som afslutning, sang de "Det er så yndigt at følges ad". Det var en stor overraskelse for os, og vist også for nogen af dem, der kom forbi. Sølvkransen havde vi på under hele skiløbet på "sølvbryllupsdagen". Efter en tur mere blev vi enige om, at tage turen til Samnaun, da vejret var helt i top. Jeg havde taget [GoPro kameraet](#) med, så vi tog lidt video undervejs. Efter en god tur til Samnaun satte vi os foran [Hermelindes](#), som vi plejer. Da det var Kaiserwetter, nød vi det rigtigt i solen, som åbenbart bed lidt i kinderne. Vi kunne i hvert fald se det lidt da vi kom hjem. Mens vi nød solen, be-

Døren til skiboksen

Else og Erik synger
"Det er så yndigt at følges ad"

stilte vi 2 Flammkuchen og 4 øl, som vi delte til frokost. Da vi havde spist maden, gik vi sammen / lidt på skift ind i butikken for, at se på de todfrie varer. Jeg fik købt 2 literflasker Stroh-rom til 10 € stykket. Karin kiggede også efter noget parfume, men for at være solidarisk med mig (Par-

fume allergi) købte hun intet – hun syntes at 45 – 65 € var for dyrt for en lille flaske til børne-
ne/sviger-børnene. Da vi var færdige med at handle ind, nød vi igen solen, mens vi fik en varm
chokolade, som vi berigede med lidt rom fra lommelærken. Da
vi havde betalt var det tid til, at tage skiene på nakken og begi-
ve os mod liften til skiområdet. Efter vi havde gået 100 m, kun-
ne vi tage skiene på og køre på en transportpiste helt ned til lif-
ten, som kan tage 180 personer ad gangen. Snart var vi oppe
ved Alp Trida, som den Schweitziske side af skiområdet hedder.
Vi kørte ned til Flimmsattelbahn, som vi tog op over bjerget til
Idalp som hovedområdet hedder på den Østriske side. Da bene-
ne var lidt brugte af skiløbet, og vi havde oppakning med kørte
ved ned til Stenhuset (officielt Alpenhaus), hvor vi fik en "Jagertee" og slappede lidt af, inden vi
kørte ned ad pisten til byen. Nede i byen fik Karin og jeg sat ski og støvler i depotet, og afmonter-

De pyntede skihjelme

"Sølvbryllupsmiddagen"

ret sølvhjertet som sad på skabet. Bagefter gik vi til afterski på
Niki´s Stadl. Det blev kun til et par øl og en Williams, inden vi
gik hjem på Apart Salner for at slappe lidt af, få et bad og gøre
klar til vi skulle spise sølvbryllupsmiddagen på "[La Nona](#)". På
vejen gik vi forbi Else og Eriks hotel, og kl. 19.00 fik vi anvist
bord på "[La Nona](#)". Else og Erik havde også her taget lidt med til
at festliggøre middagen. Både gave, sølvgurilander til bordet og
en figur af et sølvbrudepar. Som sølvbryllupsmiddag fik vi Reje-
cocktail / melon og skinke med et glas Pinot Grigio og som ho-
vedret Peberbøf / Rhumpsteak med en flaske Cabernet Sauvign-
non. Da vi havde spist, kom tjeneren med en dessert med fyr-

værkeri, som var på husets regning. Efter middagen sagde vi farvel til Else og Erik foran deres
hotel, inden vi gik hjem til Apart Salner, hvor vi trætte af dagens strabadser var kl. 22.10.

onsdag, den 29. januar 2014:

Vi vågnede som sædvanligt 5 minutter før mobilen gav alarm. Efter morgenritualet gik vi fra
Apart Salner kl. 08.20 for at slå et smut om skidepotet, så vi havde alt udstyr på, og var oppe på
Idalp kl. 09.05. Her mødte vi Else og Erik på skibakken, og blev hurtigt enige om, at vi skulle løbe
noget "Seriest skiløb" idet, det også i dag var Kaiserwetter. Vi "tonsede" pisterne på Samnaun si-
den og Ischgl siden kun uafbrudt af korte pauser, hvor vi fik lidt "Kurvenwasser". Vi var helt ude

på pisterne i yderkanten af områderne, og måtte klokken 14.30 tage ind på "Stenhuset" for at få
en beriget Chokolade. Da vi havde siddet der lidt, blev vi enige om, at vi vist alle var brugt et
stykke ud over vores kræfter, så efter chokoladen, tog vi liften ned til byen – Der var simpelthen
ikke mere i benene. Da vi havde afleveret skiene i skidepotet, gik vi på Niki´s Stadl og fik en par
øl og en "Willi", inden vi gik hjem for at få et bad og slappe af, inden vi skulle spise aftensmad.
Kl. 19.30 mødtes vi med Else og Erik udenfor deres hotel og gik på [Al Aua](#), hvor vi fik Tiroler
Gröstl / Champignon, asparges toast. Efter vi havde spist, gik vi hjem for at hvile ud til en forhå-
bentlig dejlig skidag i morgen. Godnat.

torsdag, den 30. januar 2014:

Efter en morgen som de andre mødte vi Else og Erik på skibakken. Vi fik kørt en del, selv om vej-
ret var meget vekslende. Formiddagen var mest "tynd sødsuppe", men vi fik dog kørt en del, in-
den det var tid til Glühwein og senere frokost. Om eftermiddagen var vejret noget bedre, og so-
len kiggede også ned til os indimellem. Vi fik kørt nogle gode ture, og sluttede af med et glas Ja-
gertee på Idalp, inden Karin og jeg kørte ned til byen. Jeg ved ikke, om det var Jagerteen eller
om det er fordi, vi skal have gode ben til aften – Spareribs -, men vi havde rigtig gode ben og
kunne køre helt ned til byen, næsten uden pauser. Der var næsten ingen mennesker på pisten,
så når vi lige stoppede for at få vejret, blev der sagt: hurtigt videre inden der kommer nogen.
Klokken 15.10 satte vi ski og støvler i skiskabet, og begav os hjemad til Apart Salner, hvor vi

låste os ind i lejligheden kl. 15.30. Vi var lige forbi Hotel Castel, men der var ikke noget, vi synes kunne være et potentielt spisested til en aften. Da vi kom hjem, tændte Karin for mobilen, nu kikkede der en besked ind om, at Jytte og Putten var i Ischgl. Jeg kiggede på min mobil og kunne se, at de havde prøvet at ringe, men mobilen ligger jo bare på værelset. Vi fik hurtig kontakt, og prøvede at "gelejde" dem ned til Apart Salner. Efter små 10 min dukkede de op, og jeg modtog Jytte, Putten, Lasse og Martin ved yderdøren. Vi havde et par hyggelige timer, inden de skulle gå, for at nå til St. Anton til kl. 19.30, hvor der var bestilt aftensmad med rejsekammeraterne.

Spareribs på "La Nona"

Vi synes det var "rigtig fedt" at få besøg – Se det er rigtige venner, der "streger en skieftermiddag" i St. Anton for, at besøge os her i Ischgl – 40 min. i bil. Dejligt at deres "knægte" også gad tage med! Nu klokken 18.10 sidder jeg og skriver på beretningen, mens vi glæder os over besøget, og slapper lidt af inden vi skal mødes med Else og Erik for, at gå ud at spise aftensmad. Vi vil prøve "Spareribs" på "La Nona", og har aftalt, at vi mødes kl. 19.30 for at gå derop. Efter vi har spist går vi hjem for at hygge os lidt, inden vi gør klar til den sidste, gode skidag sammen med Else og Erik på denne tur.

fredag, den 31. januar 2014:

Som de andre dage mødtes vi på skibakken, godt nok lidt senere fordi det var sidste dag på ski. Der var kommet lidt nysne, og vejret var hen over dagen vekslende, så vi fik nogle gode ture. Vi fik vores "Kurvenwasser" om formiddagen, og gik ind på Stenhuset (Alpenhaus) for at få frokost, så Karin kunne få en bagt kartoffel med "Sauerrahm", jeg en nudelsuppe, mens vi delte "Ein Kleines Halb Liter". Efter frokosten tog vi nogle ture, indtil vi syntes, vi var "godt brugt". Så var det tid til at dreje ind på Idalp for at få en Jagertee, inden vi kl. 15.30 tog skiene på for at køre ned til byen. Vi fik tømt skiboksen, så vi kunne aflevere nøglen til Daniela. Til gengæld lejede vi en anden skiboks, så vi kunne lade vores ski og støvler stå til i morgen. Nede ved baren ud for "Elizabeth" ventede Else og Erik med en øl og en "Willi".

Vue mod Liften fra Samnaun

Vi fik en runde mere, inden vi gik hjem til Apart Salner for at pakke inden hjemrejsen i morgen, og selvfølgelig få et bad mm. Da vi kom hjem, havde Daniela sat en Ischgl kage på køkkenbordet, da hun ved, at vores "unger" godt kan lide den. Det blev vi rigtig glade for. Karin havde også taget noget chokolade med hjemmefra, så vi gik ned og ringede på ind til Daniela, så vi kunne aflevere chokoladen og få bestilt lejligheden (nr. 5) i 2015. Jeg havde også taget 2 flasker rødvin med til "Værten", for da vi kom hjem til lejligheden, havde han sørget for at bilen var ren for sne, og klar til at køre hjem. Jeg blev helt rørt, og vi føler os næsten som hjemme på Apart Salner. Da vi kom op i lejligheden, begyndte Karin at pakke kufferterne, mens jeg skrev på beretningen. Efter vi havde pakket, var det tid til et dejligt karbad, så vi kunne få løsnet musklerne, inden det var tid til at gå op for at hente Else og Erik, så vi kunne nyde hinandens selskab til den sidste aftensmad på denne dejlige skiferie. Vi var på Eggerstuberl, hvor vi fik "Rhumpfsteak mit Pommies und Gemüse" med en øl til. Erik skulle også lige have en Banana split "zum Abgewöhnen". Den blev spist med "Dusk" ved begge ører. Vi fik sagt farvel til Else og Erik, og klokken 21.45 var vi hjemme i lejligheden, hvor der blev pakket lidt videre, inden vi trætte gik i seng, for at være klar til morgendagens tur til Danmark.

lørdag, den 1. februar 2014:

Efter en god nats søvn vågnede vi en ½ time før, mobilen skulle vække os. Da vi var godt udhvilede, stod vi op, så vi kunne få tingene lagt ned i bilen, og ca. kl. 08.30 kunne vi sige farvel til Daniela og tak for et godt ophold på Apart Salner. "Flammen" startede straks og summede som

en veltilfreds kat, selv om den havde stået stille i kulden i en uge. Vi blev vist hen til en p-plads, da vi kom op til liften. Tøjet vi skulle have på, når vi skulle køre hjem, havde vi i en plasticpose over nakken, da vi gik op til skidepotet, hvor vi byttede tøjet ud med ski og støvler. Tøjet blev låst inde i skabet, og vi tog skistøvlerne på og skiene med op til liften, som var lukket på grund af blæsten. Vi måtte tage Dorf-tunnel og gå til Silvretta liften, hvor vi efter lidt kø, kørte op til Idalp for sidste gang på denne ferie. Vi havde flot solskin, men det blæste kraftigt nogle steder. Kl. 11.00 var det tid til Gul-lashsuppe som frokost, inden vi kørte de ca. 7 km ned ad pisten mod byen. Nede på bakken før Elizabeth drejede vi ind over den lille bro mod skidepotet for sidste gang. Efter vi havde klædt om til "civil", gik vi ned til bilen og pakkede ski, støvler og skitøj ind bag i bilen. Vi gik lige en tur forbi Billa for at købe lidt ind. Kl.

Ikke myrer men mennesker

12.30 var vi klar, og kunne starte turen mod Nordborg. Vi havde sat GPS'en til at køre over Fernpass for, at tage en lidt anden rute hjemad. Vi kørte over Fernpass i høj sol fra en klar himmel, og fortsatte mod Lermoos tunnel. Vi hørte i radioen, at man kun kunne komme gennem tunnelen i hold og med forsinkelse, så GPS'en fandt en alternativ rute. Den ledte os gennem Lermoos by, ad en rigtig flot rute. Efter nogle få kilometer, kunne vi igen dreje ind på B179 mod Füssen. Efter at være kørt gennem tunnelen ved Füssen, var vi i Tyskland kl. 14.20, og kunne fortsætte på A7 indtil grænsen til Danmark. Efter en enkelt tankning undervejs

kørte vi over den Danske grænse kl. 21.35, og var hjemme i Nordborg kl. 22.16, hvor vi parkerede i indkørslen. Da vi kom ind ad døren, var der sat en flag-ranke rundt om døren ind til entreen, og i køkkenet var flag, blomster og champagne. Det blev vi rigtig glade for – dejligt med gode venner. Efter lige at have "lettet" os, fik vi læsset alt af bilen og sat ind i gangen. Nu var det tid til lidt at spise, inden vi begyndte at tømme ud af kufferter og poser. Klokkeren 00.30 kunne vi gå i seng og få en velfortjent nattesøvn.

søndag, den 2. februar 2014:

Efter et velfortjent nattehvil stod vi op kl. 08.30. Efter morgenritualet fik vi morgenmad, og da Gurli og Per havde købt ind for os, kunne vi nyde blødkogte æg, frisk franskbrød med ost og kaffe. Efter kaffen var det tid til at komme under bruseren, så det var 2 nye mennesker, som kunne tage imod Kasper, Marilena og Chico kl. 12.00. Senere kom Jeanne, Morten, Luka og Oscar, og vi kunne sammen spise frokost. Senere kunne vi nyde eftermiddagskaffen, med den kage vi havde fået med hjem fra Ischgl. Per kunne ikke komme, idet han havde en aftale i Århus. Som sølvbryllupsgave fik vi, fra "Ungerne", et gavekort til en fotografering af alle børn, svigerbørn og barnebarn. Jeanne havde købt ind til frokost og aftensmad, og hun og Kasper sørgede for, at koge grønsager og stege bøfferne. Efter at vi havde nydt aftensmaden, var det tid for "ungerne" at bryde op. Kasper skulle køre til København, så han og Marilena var nødt til at køre kl. 18.00. For at passe Lukas sengetid, kørte Jeanne og Morten også hjem kort efter. Nu var de 2 gamle alene, sammen med Chico og kunne nyde at tænke på en dejlig uge og i særdeleshed, at "ungerne" havde sørget for, at vi kunne hygge os sammen med frokost, eftermiddagskaffe og aftensmad.

Karin og jeg har haft en "Kanon-god" skiferie, hvor vi har nydt hinanden, vejret og det gode skiløb – Vi har virkelig fået udfordret os selv, og er kommet i bedre og bedre form undervejs, så vi har kunnet klare flere pister i "et hug".

At vi så også har fejret vores sølvbryllup på turen, har været en stor oplevelse, som vi ikke ville være foruden. Havde "ungerne" bare været der, havde det været helt perfekt!

Atter er en dejlig tur til ende, og det kan jo kun blive godt, når Karin og jeg er sammen. ☺

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

”At rejse er at leve”!

©2014 Ejlif@Petrat.dk

Stemningsbilleder fra Ischgl 2014

<http://Petrat.dk>